

Reč života - januar 2017.

„Ljubav nas Hristova obuzima...“ (2 Kor 5, 14–20)

„Sinoć sam izašla na večeru s mojom majkom i njenom prijateljicom. Za prilog sam naručila grašak, da bih potom mogla da jedem svoj omiljeni kolač. Ali mama mi to nije dozvolila. Lice je počelo da mi se mrgodi kad sam se setila da je Isus baš tu pored mene i zadržala sam smešak.“... „Posle napornoga dana vratio sam se kući. Dok sam gledao televiziju, brat mi je iz ruku uzeo daljinski upravljač. Veoma sam se naljutio, ali onda sam se smirio i pustio ga da gleda televiziju.“... „Danas mi je otac nešto rekao, na šta sam mu ljutito odgovorio. Kad sam ga pogledao video sam da je žalostan. Izvinio sam mu se i on mi je oprostio.“...

Ta iskustva ispričala su deca iz petog razreda jedne rimske osnovne škole. Između iskustava i Reči života koju su tada živeli možda nema neposredne veze, ali plod življenog Jevanđelja je upravo ovo: podsticaj da volimo. Koju god reč da predložimo za život, učinci su uvek isti: ona nam život menja, uliva nam u srce pažljivost prema potrebama drugih, podstiče nas da se stavimo u službu braće i sestara. I ne može da bude drugačije. Kad prihvatamo i živimo Reč, u nama se rađa Isus i vodi nas da delujemo kao On. Upravo na to upućuje apostol Pavle u ovom odlomku iz Poslanice Korinćanima.

Duboko iskustvo s Isusom podsticalo je apostola Pavla da navešta Jevanđelje i da se zalaže za jedinstvo svojih zajednica. Osećao je da ga On voli, da ga je spasao; uronio je u Njegov život sve dotle da ništa i niko ne bi nikada mogao da ga odvoji od Njega: Pavle nije više živio zato što je u njemu živio Isus. Misao da ga je Gospod voleo dotle da je dao život nije mu davala mira i s nezadrživom silinom podsticala ga je da to isto čini s jednakom ljubavlju.

Podstiče li ljubav Hristova i nas istom silinom?

Ako smo zaista doživeli Njegovu ljubav, ni mi ne možemo da ne volimo i odvažno krećemo tamo gde postoje podele, sukobi i mržnja, da bismo doneli slogu, mir i jedinstvo. Ljubav nam omogućuje da srce prebacimo preko prepreke, da bismo došli do neposrednog kontakta s osobama, shvatajući ih i deleći s njima sve da bismo zajedno tražili rešenje. Nije to stvar izbora. Jedinstvo treba da se provodi po svaku cenu, ne dozvoljavajući da nas zaustave lažni oprez, teškoće ili mogući sukobi.

To postaje iznad svega neodložno na području ekumenizma. Početna rečenica odabrana je za mesec januar u kojem se obeležava Molitvena nedelja za jedinstvo hrišćana, da bi se svi osećali podstaknuti ljubavlju Hristovom da idu jedni prema drugima tako da se ostvari jedinstvo.

Na otvaranju druge Evropske ekumenske skupštine u Gracu u Austriji 23. juna 1997. godine Kjara Lubik je rekla: „Autentični hrišćanin pomirenja samo je onaj koji zna druge da voli Božjom ljubavlju, onom koja daje da Hrista vidimo u svakome, koja je usmerena svakome – Isus je umro za sav ljudski rod – koja preuzima inicijativu, koja voli prva. Ta ljubav podstiče nas da svakoga volimo kao sebe, da se poistovetimo s braćom i sestrama: u bolovima i u radostima. Potrebno je da i Crkve vole takvom ljubavlju.“«

Živimo i mi radikalnost u ljubavi s jednostavnošću i ozbiljnošću dece iz rimske škole...

Fabio Čardi